

Sygn. akt III U 346/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 13 lutego 2014 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. S. prawo do emerytury, począwszy od 12 grudnia 2013 r.

Sygn. akt III U 346/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 kwietnia 2014 r.

Decyzją z dnia 13 lutego 2014 r., znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy J. S. przyznania emerytury.

W podstawie prawnej powołano art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład odmawia przyznania emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony wymagany

15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 13 dni; składkowe – 27 lat, 4 miesiące i 21 dni; łącznie 27 lat, 7 miesięcy i 4 dni,

w tym w szczególnych warunkach – 14 lat, 4 miesiące i 14 dni. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia od 1 września 1969 r. do 31 sierpnia 1972 r. – uczeń, od 1 września 1972 r. do 8 stycznia 1973 r. – brak informacji o zajmowanym stanowisku, od 2 stycznia 1975 r. do 6 stycznia 1975 r. – brak informacji o zajmowanym stanowisku, od 7 stycznia 1975 r. do 31 lipca 1976 r. – brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach, od 1 sierpnia 1976 r. do 17 września 1976 r. – brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach, ponieważ na ww. okresy pracy wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy potwierdzającego zatrudnienie w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również z przedłożonej dokumentacji osobowej nie wynika, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca J. S..

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, że przez cały okres zatrudnienia w (...) D. pracował na stanowisku spawacza. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wniósł o uznanie dodatkowo okresu pracy od 7 stycznia 1975 r. do 17 września 1976 r. jako pracy w szczególnych warunkach. Na potwierdzenie charakteru zatrudnienia powołał się na zeznania świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu ZUS podniósł, że wnioskodawca ur. (...), w dniu 13 grudnia 2013 r. złożył wniosek o emeryturę. Do dnia 1 stycznia 1999 r. udowodnił łącznie 27 lat, 7 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie jest członkiem OFE. Nie udowodnił jednak 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 14 lat, 4 miesiące i 15 dni. Organ rentowy uznał okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach od 18 września 1976 r. do 5 sierpnia 1989 r. i od 17 grudnia 1990 r. do 30 września 1991 r. w Państwowym Ośrodku (...) w D. na stanowisku spawacza. Wskazano, że zakład pracy wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach obejmujące okresy zatrudnienia od 18 września 1976 r. do 5 sierpnia 1989 r. i od 17 grudnia 1990 r. do 30 września 1991 r. na stanowisku spawacza,

w oparciu o które organ rentowy uznał ww. okresy jako pracę w szczególnych warunkach. Wnioskodawca nie przedłożył natomiast żadnych dowodów potwierdzających wykonywanie pracy w szczególnych warunkach w pozostałym okresie zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...)

w D., w szczególności świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, stanowiącego podstawę do zaliczenia okresu pracy

w warunkach szczególnych w postępowaniu dotyczącym ustalenia uprawnień emerytalnych. Wnioskodawca był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w D. od 1 września 1969 r. do 31 stycznia 1992 r. Z akt osobowych wnioskodawcy wynika, iż w okresie od 1 września 1969 r. do 31 sierpnia 1972 r. odbywał praktyczną naukę zawodu w zakresie mechanik samochodowy, od dnia 7 stycznia 1975 r. po odbyciu służby wojskowej został przyjęty na stanowisko monter, dopiero w angażu z dnia 1 sierpnia 1976 r. wnioskodawcy powierzono stanowisko spawacza.

W tej sytuacji brak jest podstaw do uznania, iż wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach w innych okresach niż zostało to wskazane przez zakład pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. S., ur. (...), w dniu 13 grudnia 2013 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W aktach organu rentowego zalega dokumentacja potwierdzająca przebieg zatrudnienia wnioskodawcy, w tym świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione w dniu 16 kwietnia 1992 r. przez likwidatora Państwowego Ośrodka (...) w D. w likwidacji,

z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w D. od dnia 1 września 1969 r. do 31 stycznia 1992 r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace

na stanowisku spawacza w okresie od 18 września 1976 r. do 5 sierpnia 1989 r. i od 17 grudnia 1990 r. do 30 września 1991 r., które zostały wymienione w wykazie B, Dział XIV, poz. 12, pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa

i (...) Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach; kserokopia książeczki wojskowej, z której wynika, że wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od dnia 9 stycznia 1973 r. do dnia 13 grudnia 1974 r.

Wnioskodawca przedłożył organowi rentowemu również dokumentację zalegającą w jego aktach osobowych z okresu zatrudnienia w (...)

w D.. Z dokumentacji tej wynika w szczególności, że na podstawie umowy z dnia 1 września 1969 r. wnioskodawca został przyjęty do pracy

w (...) D. celem nauki zawodu w zakresie mechanik samochodów – ciągników na okres od 1 września 1969 r. do 31 sierpnia 1972 r. Następnie po odbyciu służby wojskowej, Państwowy Ośrodek (...) w D. przyjął wnioskodawcę do pracy na stanowisko montera w dziale warsztatowym od dnia 7 stycznia 1975 r. Z angażu z dnia 24 lutego 1976 r. wynika, że wnioskodawca zajmował stanowisko pracownika działu warsztatowego. Następnie zgodnie z angażem z dnia 1 sierpnia 1976 r. wnioskodawca zajmował stanowisko spawacza, a stanowisko to nie zostało zmienione na podstawie kolejnych angaży.

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach rentowych dokumentacji, decyzją z dnia 13 lutego 2014 r. ZUS odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury, ponieważ nie został udowodniony 15-letni okres pracy

w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 13 dni; składkowe – 27 lat, 4 miesiące i 21 dni; łącznie 27 lat, 7 miesięcy i 4 dni, w tym w szczególnych warunkach – 14 lat, 4 miesiące i 14 dni.

Dowód – akta emerytalne wnioskodawcy:

- wniosek emerytalny z dnia 13.12.2013 r.,
- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione w dniu 16.04.1992 r. przez likwidatora Państwowego Ośrodka (...) w D. w likwidacji,
- kserokopia książeczki wojskowej,
- kserokopia dokumentacji zalegającej w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) w D.,
- decyzja ZUS z dnia 13.02.2014 r.

Sąd ustalił nadto, że wnioskodawca w trakcie nauki w zasadniczej szkole zawodowej został zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w D. jako uczeń zawodu w okresie od 1 września 1969 r. do 31 sierpnia 1972 r. Po ukończeniu szkoły wnioskodawca podjął pracę

w tym zakładzie pracy w grupie instalacyjno-montażowej jako spawacz - monter, która w tym czasie zajmowała się głównie wyposażeniem obór, chlewni, a więc mechanizacją w (...). Spawano różne elementy, a następnie je montowano u inwestora.

W okresie od dnia 9 stycznia 1973 r. do dnia 13 grudnia 1974 r. wnioskodawca odbywał on zasadniczą służbę wojskową.

Wnioskodawca po zakończeniu służby wojskowej od dnia 7 stycznia 1975 r. ponownie podjął pracę w (...). Został zatrudniony w charakterze spawacza w dziale warsztatowym, w którym spawano różne konstrukcje stalowe, zbiorniki na cement, kasy pancerne, uchwyty montażowe, piecowe do centralnego ogrzewania. Było to głównie spawanie elektryczne. Pracownicy byli podzieleni na 3 brygady, a w każdej było po 6-8 spawaczy. Pomimo tego, że wnioskodawca formalnie jeszcze nie posiadał uprawnień

do spawania, to faktycznie prace spawacza wykonywał. W związku

zaś z brakiem uprawnień do spawania, pracodawca na angażu nie wpisywał mu faktycznie zajmowanego stanowiska.

Kurs przygotowujący do uzyskania uprawnień niezbędnych do spawania wnioskodawca rozpoczął w lutym 1976 r. i ukończył go w lipcu 1976 r. Po uzyskaniu uprawnień do spawania wnioskodawca nadal pracował przy spawaniu konstrukcji stalowych, a jego praca niczym nie różniła się od tej, którą wykonywał przed nabyciem uprawnień.

Wnioskodawca w związku ze swoją pracą otrzymywał mleko, zupy regeneracyjne, odzież ochronną.

Wnioskodawca w charakterze spawacza pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a nawet w nadgodzinach.

Dowód:

- akta osobowe wnioskodawcy z (...) w D.,
- zeznania świadka S. A.,
- zeznania świadka A. P.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych, aktach osobowych wnioskodawcy, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. A. i A. P. oraz wnioskodawcy J. S., jako logicznym, spójnym, wzajemnie się uzupełniającym. Wynika z nich jednoznacznie, w jakim charakterze i przy jakich pracach był zatrudniony wnioskodawca w spornym okresie w (...) w D.. Należy ponadto zwrócić uwagę, iż z zalegającej w aktach osobowych wnioskodawcy dokumentów wynika, że pismem z dnia 4 stycznia 1975 r. zwrócił się on z prośbą do dyrekcji Państwowego Ośrodka (...) w D. o przyjęcie go do pracy na to samo stanowisko w grupie instalacyjno-montażowej. Natomiast w angażu z dnia 6 stycznia 1975 r. wskazano, że w związku z powrotem ze służby wojskowej dyrekcja Państwowego Ośrodka (...) w D. przyjmuje wnioskodawcę do pracy w dziale warsztatowym. Wprawdzie nie określono, że zatrudnili wnioskodawcę na stanowisku spawacza, lecz monter, ale jak wynikało jednoznacznie z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i wnioskodawcy, formalnie nie można było przydzielić wnioskodawcy stanowiska spawacza w związku z brakiem w tym zakresie odpowiednich uprawnień, ale to nie oznacza, że wnioskodawca takich prac spawalniczych nie wykonywał. W rezultacie zaś analiza zgromadzonej dokumentacji w powiązaniu z zeznaniami świadków i wnioskodawcy pozwala w sposób nie budzący wątpliwości ustalić, przy jakich pracach był zatrudniony J. S. w spornym okresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. S. należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była kwestia ustalenia, czy wnioskodawca był zatrudniony, co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Z akt sprawy wynika, że ZUS nie kwestionował spełnienia przez wnioskodawcę innych warunków niezbędnych do nabycia prawa do emerytury na podstawie wyżej powołanych przepisów, a więc ukończenia 60 roku życia w dniu (...)r., uzyskania na dzień 1 stycznia 1999 r. ogólnego stażu pracy w wymiarze 27 lat, 7 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie przystąpienia do OFE.

Organ rentowy uznał natomiast, że wnioskodawca był zatrudniony w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 4 miesiące i 15 dni, tj. w okresie od 18 września 1976 r. do 5 sierpnia 1989 r. i od 17 grudnia 1990 r. do 30 września 1991 r. w Państwowym Ośrodku (...) w D. na stanowisku spawacza, a więc zgodnie z wystawionym przez pracodawcę świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 16 kwietnia 1992 r.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało ponadto, że wnioskodawca J. S. był zatrudniony w szczególnych warunkach również w okresie od 7 stycznia 1975 r. do 17 września 1976 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku spawacza elektrycznego.

Wskazane wyżej stanowisko wymienione zostało w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale XIV „Prace różne”, poz. 12 – „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorym” oraz w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale XIV, poz. 12, pkt 1 – „spawacz”.

Zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem treść świadectwa pracy oraz świadectwa pracy w szczególnych warunkach może podlegać weryfikacji. Dokonana przez pracodawcę w świadectwie pracy w szczególnych warunkach ocena charakteru zatrudnienia pracownika nie jest dla sądu wiążąca, dokument ten podlega co do swojej wiarygodności i mocy dowodowej takiej samej ocenie, jak każdy inny dowód. Świadectwo pracy jako dowód z dokumentu prywatnego nie ma natomiast silniejszej mocy dowodowej niż dowód z zeznań świadków lub z przesłuchania stron (por. w tym zakresie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2011 r., II UK 43/11, LEX nr 1108484, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2005 r., II UK 15/05, LEX nr 603168, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2004 r., IV CK 474/03, OSNC 2005 Nr 6, poz. 113; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2009 r., I UK 316/08, LEX nr 707858; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2009 r., II UK 117/08, OSNP 2010 nr 13-14, poz. 167; z dnia 27 lipca 2010 r., II CSK 119/10, LEX nr 603161).

Ponadto zaś dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy - rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009 r., I PK 194/2008, Lex Polonica nr 2339881, OSNP 2010/23-24 poz. 281, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku dnia 5 grudnia 2013 r., III AUa 657/13, LEX nr 1409030).

Podkreślić należy, iż w postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie

w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.)

nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury

i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami świadków i stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wszystkie przesłanki do nabycia świadczenia spełnił od dnia 12 grudnia 2013 r., a więc od ukończenia 60 roku życia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.